

ארץ ישראל השנייה

פנייה לנאצר

ומתן ועל הכרה. העזת לומר לארגונים ה- פלסטיניים כי הדרך לפתרון היא השלום ולא המלחמה. כשם שאנו קוראים לשיחרור שני ה- עצורים האלזיריים, ולהפסקת ההסתה ה- רוצה להשתית בנינו את חוקה בגונגלי, אני קורא לך:

עשה את הצעד האנושי הבא, שחרר את השבויים הישראליים, שלח אותם הביתה, ועד אז הב- טח להם טיפול אנושי כראוי ל- לוחמים בשבי.

היית בעצמך חייל. אתה יודע שבימי מלחמה, תפקידו של חייל הוא בקרה חזית. אבל כבוא ה- שלום, מקומו בכיתו, עם ילדיו.

אם עשית את הצעד הראשון לשלום, אם פתחת את האשנב הראשון לסיכוי לשלום — עשה את הצעד הבא. מחנה-השלום ב- ישראל רק יתחוק, ותגובתו תחזק את מתנה- השלום במצריים.

כוחה של ישראל לעשות מלח- מה אינו נפגם משיבתם של טיי- סים וסתם חיילים בשבי, אבל כוחה של ישראל לעשות שלום יתחזק עד מאוד משיבתם של לוי- חמים אלה אל חיק משפחותיהם.

אורי אבנרי: אני אינני חסיד-שוטה של ערבות. אני מקסרג על דוגמאות היסטור- ריות הנלקטות לפי הצורך, פעם מפה ו- פעם משם, ושכלל אחת מהן אפשר להביא מאה דוגמאות נגדיות. הנה יצא הקצף על אמריקאי גדול, אחד המדינאים היותר גדולים בארצות-הברית של ימינו, על שהעז להציע ערובה לישראל. מי העלה את הרעיון של ערובה אמריקאית? האם לא דניד בכך

בדיון על פרשת השבויים ה- ישראליים בארצות-ערב אמר ש- לום כחן, להנמקת הימנעות ה- סיעה מהצבעה:

שלום כהן: נמנענו מהצבעה בנושא זה, לא מכיוון שאיננו מעריכים את חומר- תו, אלא משום שאנו סבורים כי יש לנצל את הדיון הזה, את הכמה הזאת, את הבית הזה, כדי לעשות נסיון להביא להתחרתם ה- מהירה של שבוינו הביתה.

כרשות היושבי-ראש, אני רוצה לפנות מן הכמה הזאת אל נשיא מצרים, גמאל עבד-אלנאצר.

אנו עומדים על סף תקופה חדשה. זוהי אמנות. אני מאמין שיבוא השלום. אבל אנחנו יודעים שלשום יש אוי- בים. יש מהבלים בשלום, יש הדואגים ל- מניעת השלום. ברגע זה נמצא העם ב- ישראל במבוכה. יש המחבלים באמנותו, יש הפוגעים במוראל שלו, יש הרוצים לטעת בו ייאוש מפני סיכוי של שלום.

מתוך אמנותי כי בוא יבוא השלום, ומ- תוך שאני מאמין כי גם במצריים יש כו- חות הרוצים בשלום, אני יודע שגם אצ- לך, אדוני נשיא מצרים כמו אצלנו, יש אויבים לשלום, אני פונה אליך:

אתה העזת לעשות את הצעד הראשון. אתה העזת להכריע על נכונותך לשלום. העזת לבטל את הלאומים של הארצות. העז- זת לדבר במפורש על שלום ועל משא-

ומכיוון שאתה ידעת, כמו כל אחד, ש- איאפשר לעמוד על זה, שאי-אפשר לעכב את המשא-ומתן גם בגלל עניין חמור זה — לשם מה אמרת את הדברים האלה? לשם מה אתה מפריח לאווים כאלה?

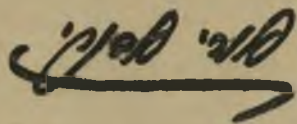
ההיסטוריה של בגין

כבוד היושבי-ראש, אבירי העולם החופ- שי בבית הזה זועקים חסם על ההצעה שהאמריקאים מציעים יתנו ערובה לישראל. חברה-הכנסת בגין חזר היום ממינכן של

כאן ויכוח חרי-צדדי: הסיפוחיסטים הש- מינו את דבריהם ברמה, תוך פנייה אל הרגשות הפרימטיביים ביותר — ואילו הרוב שוחר-השלום שתק. אבא אבן השמיע את דברי הממשלה — שלא השיבו על דברי אנשי-הסיפוח, מכוון שהממשלה עצמה משחקת בנושאים אלה מישחק טכסיטי מפוקפק.

לכן נפל שוב על שכמנו התפקיד ש- אנו ממלאים אותו לאחרונה בקביעות: לשמש פה לכל מחנה-השלום בכנסת, ובעיקר לאנשי המערך, שאינם יכולים לדבר בעצמם. עשינו זאת בשני נאומים, אחרי שהשתמשנו בטכסיס של "הימנ- עות מהצבעה" — הדרך היחידה בה ניתן להשיג את רשות-הדיבור בדיון על הצעה-לסדר-החיים.

שני הנאומים מתפרסמים כאן במלואם.



דיסה של כאניקה. תסביכי-נחיתות גלוחיים ודוגמאות היסטוריות מכופקות...

שהמונן קורא לו יותר ברגע זה מאשר שמיצת תגובות על הדברים שהוא אמר: **האם הטילים הסובייטיים לא היו זזים לולא היתה הפסקת- האש? האם חילי-האוויר הישראי לי יכול היה להכטיח איתוזה מוחלטת של הטילים? האם הפי- טילים לא זזו כשלא היתה הפי- סקת-אש, תוך קורבנות מצידם, גם תוך קורבנות מצידנו?** האם באמת כזה היה המצב: כשלא הי- תה הפסקת-האש, הטילים היו רחוקים ו- מרוחקים? וכשבאה הפסקת-האש — הנה, טילים עליך ישראל! **איכר הראד:** הרי בגלל הטילים האלה אנחנו קיבלנו את יוזמת השלום.

פעמיים הובאה הכנסת בשבוע שעבר מפגרתה לשיבת-חירום. בפעם הראשונה גרמה לכך הממשלה, שהיתה זקוקה לאישור המיסים החד- שים. הדיון הוכיח כי עדיין נח"ל רח- קה מאופוזיציה — היא הצביעה בעד מיטי הממשלה, בעוד אנו הצבענו נגדם. הישיבה השנייה התקיימה לפי דרישת המחנה הסיפוחיסטי המאוחד, שהתגבש בכנסת והמורכב עתה מנח"ל, המרכז החופשי ושניים מארבעת חברי ע"מ. (ראש סיעת ע"מ, מאיר אביזוהר, לא שותף כלל ביוזמה לכנס את הכנסת, ו- חבריו לא טרחו אף לשאול אותו).

מטרת הסיפוחיסטים היתה להעלות שני נושאים — הזזת הטילים הסוביי- טיים, ומצב שבויי-המלחמה הישראליים. שניהם נושאים חשובים וכאובים — אך ברור לחלוטין, מדברי נואמי הימין, כי בעיני חסידי-הסיפוח אין אלה אלא שתי אמתלות, כדי לפוצץ את הפסקת-האש ולהחזיר את עטרת המלחמה ליושנה. שוב, כמו בפעמים הקודמות, נוצר

להלן דבריו של אורי אבנרי להנמקת הימנעות הסיעה מהצ- בעה על פרשת הטילים הסוביי- טיים בניני: **אורי אבנרי:** ראינו כאן תקומה א- כרוניסטית, לשעה קלה, של הליכוד הלא- מני, זכרונו לא לברכה. לא היינו נמנעים מלהצביע בעד הצעה לדון ברצינות במצב רבצאי בתעלה.

אבל קצה נפשנו בהיסטוריה הי- מפוכרת של המפסידים, שמדרי- ניותם פשטה את הרגל ונדהתה עליזיו העם, ולא נותר להם אלא לבשל כל שני וחמישי דייסה של פאניקה, תסביכי נחיתות גלוי- תיים, ודוגמאות היסטוריות מופק-

יש אמצעים נגד הטילים!

גוריון? האם לא ממשלות ישרי- אל שהתפללו ושייחלו לערובה זו במשך שנים?

היום זו "גלותיות", הים זו "הפקרת ישראל", לאלוהים פתרונים. קשה מאד ל- הבין את הפסיכולוגיה העומדת מאחורי כל הטענות האלה.

"העולם כולו נגדנו"

אני מנסה לעקוב אחרי הלך המחשבות של חברה-הכנסת בגין, שאני מעריך אותה, ושל כל הבגוים הקטנים, שאני מעריך או- תם פחות: איזו תמונה הם מציירים לנו? הערבים זוממים להשמידנו, כולם. ה- סובייטים מסייעים בידיהם להכחידנו מ- עלי ארמות. האמריקאים בוגדים בנו.

מנחם פרוש: אין לנו להישען אלא על אבינו שבשמיים. אם היית מאמין ב- זה, היית יודע את התשובה.

אורי אבנרי: אילו הייתי שותף ל- השקפתך, כבוד חברה-הכנסת פרוש, הייתי מגיש הצעה לסדר-החיים של הקדוש-ברוך- הוא, ולא של הכנסת. אבל לצערי אני נע- דר אותה המשענת שיש לך.

מי שמצייר תמונה כזאת, כמו חברה-הכנסת בגין, גולש מפולימי- קה לרמואלוגיה.

1938 לחבל הריון של 1935. ואם ימשך בקצב הזה, בקרוב נגיע לברסט-ליטבסק של 1917, ואולי לסאראייבו של 1914.

אבל מי שמזכיר את הערובה שניתנה ל- צ'כוסלובקיה האומללה, האם הוא יכול ל- שכות את הערובה שניתנה לפולין בשנת 1939, שבגללה — שבגללה בלבד — פרצה מלחמת-העולם השנייה?

איכר הראד: זהו בדיוק. בגלל זה פרצה המלחמה.

אורי אבנרי: האפשר לשכות, שבירי- טניה הגדולה, שנתנה את הערובה, לא הת- כחשה לה ויצאה אל המלחמה על-מנת ל- כבודה?

מה טעם להזכיר את הערובה האחת שנשלחה, לעומת הערובה שתסמה את דר- כו של היטלר, שהביאה את העולם התופשי דאז למלחמה הביטלר?

איכר הראד: אבל המלחמה לא נמנ- עה. הרי אתה נגד מלחמות.

לפני שבועיים השווה בגין את מצב ישראל לזה של צ'כוסלובקיה בימי הסכס- מינכן. השבוע השווה את הזזת הטילים לכניסת הצבא הגרמני לחבל הריון המפורז, עם דאשית עליית היטלר. בברסט-ליטבסק נחתם הסכם-השלום בין גרמניה ורוסיה הסובייטית. בסראייבו נרצח יורש-העצר ה- אוסטרי, דבר שהביא למלחמת-עולם.

אורי אבנרי: זוהי צעקה של "זאב! זאב!" המתחדשת כל שני וחמישי, והמת- פרסמת בעיתוני העולם כל שני וחמישי. **אם נמשך בדרך זו, עוד מעט איש לא יאמין לנו, גם כשהזאב באמת יעמוד בשער.**

בדבר אחד צדק חברה-הכנסת תמיר ב- דבריו נגד שר-החון. יש אינפלציה נוראה של הלאומים, לאומים העומדים ליום-יומיים, הגופלים אחרי שבו, שיודעים מראש ש- הם יגלו אחרי שבוע. אילו היינו עושים את החשבון מראש, היינו נזהרים מלהשמיעם. **יגאל הורוביץ:** כשהם אומרים לא,

למה הם מתכוונים? **אריעזר שופסק:** אתה עושה אינפל- ציה של הכתים. על הכל אתה אומר כך.

אורי אבנרי: אם נכון, כפי שאומר השר אבן היום, שהשהיית המשא-ומתן לא תזין אף טיל אחד אחורה (והרי זה נכון). מדוע אמר השר אבן לפני שבוע בלבד שהדיון על הטילים קודם למשא-ומתן על שלום, ולמעשה אמר שלא יהיה משא-ומתן שלום כל זמן שלא נדון עניין הטילים.

אבא אבן: לא אמרתי זאת. **אורי אבנרי:** כך, כבוד השר. אני הקשבתי לדברך בטלחוויה בדריכות, כמו כולם, וכך הדברים הובנו.

בגין נטש את האולם לפני גמר הדיון, חזר כשאם סיעתו דיבר על הנושא הבא.

פקות, שאינן מושתזרות כאשר מתלווים אליהן פתגמים לטיניים. הכוונה הרי אינה לדבר ברצינות על ה- מצב הצבאי. הכוונה היא להבהיל את ה- ציבור, כדי לפוצץ את סיכויי השלום ל- פוצץ את הפסקת-האש. לפוצץ את שיחות יארינג בטרם החלו, לפוצץ את ההסדר ש- יביא עימו לנסיגה. אלה הם קולות הלילה המוחים נגד הפצ- עת השחר של סיכוי שלום.

יש נשק נגדי

אבל לכל נשק יש נשק נגדי. הטיל איננו נשק מופלא ופלאי, הפוגע בכל יריה, שאין נגדו נשק מוגן. יש נשק כלי נשק, יש נגדו אמצעים אחרים, ולא כאן המקום להרחיב עליהם את הדיבור.

מי שאומר שהאויב השיג "יתרון מכ- ריע", כפי שאמר חברה-הכנסת בגין היום — על מי הוא מהלך אימים, בעברית ובי- לטינית? האם לא זו הדרך ללחון על ה- עם לקבל כל תכתיב, כדי להיחלץ מהסכנה הצבאית הנוראה, שנוצרה בכיכול? אני רוצה לשאול את חברה-הכנסת בגין,

רמז לאימרות-ספר לאטיניות, אותן הסמיע מנחם בגין בנאונו ללא תרגום.